

PIITTALAN PERHEEN LÄHETTIKIRJE 3 / 2011

Hanna-Leena, Mika, Valtteri ja Vilma-Leena

Sähköposti:

hanna-leena.piittala@sley.fi

mika.piittala@sley.fi

10.10.2011

TERVEHDYS!

Kesän jälkeen elomme täällä Keniassa on ollut kovin erilaista. Esikoisemme, Ville jäi Suomeen lukioon. Vilellä kaikki tuntuu menevän oikein hyvin siellä Suomessa, ja se on tärkeintä. Mutta meille vanhemmille ja varsinkin Valtterille muutos on ollut iso. Onneksi nykyään on Skypet ja tekstiviestit. Kommunikointi on helppoa. Vilma-Leenakin kulkee leikkipuhelimensa kanssa ja juttelee Vilelle. Mutta hyvistä laitteista huolimatta päiväntasaajan ja pohjoisen napapiirin väli on edelleen pitkä... Meille vanhemmille on levollista mieltä tuonut tuttu kristillinen koulu jossa Ville voi viikot olla, sekä molempien isovanhempien lähellä asuminen. Kiitos myös ystävillemme jotka ovat laittaneet kuulumisia kun ovat Villeä tavanneet.

Terveisiä Sampurusta

Olemme tämän vuoden alussa aloittaneet työyhteyttä Samburujen kanssa. Alkuvuodesta olemme kutsuneet sampuru työntekijöitä yhteisiin kokouksiin ja koulutuksiin maasaiden kanssa. Nyt Mika kävi kolmen maasain kanssa Sampurussa 10-päivän kierroksella. Halusimme tutustua Samburualueeseen sekä siellä tehtävään kirkkomme työhön. Maasait – joilla on lähes sama kieli kuin sampuruilla, olivat mukana pitämässä koulutusta, toimittamassa messuja ja kasteita sekä myös turvallisuus syistä. Kävimme Maralalissa, Ngilaissa, Wambassa ja Arsimissa. Ngilai on muuten paikka josta Valkoinen Maasai- niminen kirja on kirjoitettu. Maralalia lukuunottamatta Samburualue on erittäin kuivaa. Alueella on myös nälänhätää. Välimatkat ovat pitkiä. Arsimiin ajettaessa, viimeiset 250km ajoimme ilman kännykkä yhteyttä. Lämmintä oli n.40 astetta ja kuivuus oli erittäin paha. Pientä hermostuneisuutta oli myös kotona Nairobissa kun viiteen päivään emme saaneet puhelin yhteyttä toisiimme.

Mutta matka meni erittäin hyvin. Sampurut ja maasait olivat innostuneita kun näkivät toisiaan ja pystyivät puhumaan samaa kieltä. Monille sampuruille heimoveljien (maasaiden) tapaaminen oli ensimmäinen kerta.

Maasaipastorit sanoivat, että sampurut elävät nyt, kuten maasait elivät n. 50v. sitten. Koulutustaso on erittäin alhainen, monet lapset ovat ilman vaatteita. Ajoimme pitkiä matkoja näkemättä yhtään kirkkoa. Saapuessamme kyliin, kylien vahimmat kutsuivat meitä perustamaan kirkon. Viimeisenä sunnuntaina Maasaipastorit ja Sampurussa työtä tekevä Abdub Godana kastivat kolmen eri puun alla sekä yhdessä kirkossa yhteensä 175 Sampurua. Voiko matkalta paljoo enempää toivoa?

Sampurussa kaste puunalla

Maasaipastori Momposhi kastaa

Viisautta

Sampurualueella on toiminut viimeisen 20-vuoden ajan amerikkalainen WMPL niminen lähetysjärjestö. Järjestö on toiminut samassa Kenian luterilaisessa kirkossa jossa mekin toimimme. WMPL on järjestönä panostanut paljon koulujen ja varsinkin terveyskeskusten rakentamiseen. Nyt on kuitenkin selvästi havaittavissa, että monissa paikoissa Kristillinen auttamistyö on avannut sampuruuden sydämet vastaanottamaan myös evankeliumin. Peltö on muokattu, kutsu on voimassa, työalue on valtava. Nyt tarvitaan sanan julistajia, opettajia sekä sakramenttien toimittajia. Rukoillaan ystävät viisautta, miten voisimme vastata tähän suureen haasteeseen. Olisiko nyt aika, että Maasait lähtisivät heimoveljiensä luo Sampuruun tekemään lähetystyötä – kuten nyt jo 10-päivän aikana tapahtui? Ja rukoillaan myös viisautta siihen, että mikä on lähetysten osuus tässä kaikessa?

Harjoittelijoita

Hanna-Leena on saanut toimia kahden Diakin harjoittelijanaisten ohjaajana. Nuoret naiset ovat täällä työharjoittelussa kolme kuukautta ja palaavat joulukuun alussa Suomeen. Harjoittelu suoritetaan pääasiassa kahdessa suuressa Nairobun slummissa, Kibera ja Kawangware. Molemmissa slummeissa on kirkollamme seurakunta, ja seurakunnissa on monenlaisia projekteja joissa yritetään slummilasten ja nuorten elämää helpottaa. Ensiviikonloppuna olemme koko porukalla menossa Maasaihin tutustumaan Ngurumani- nimiseen seurakuntaan. Hanna-Leenan kuulumisia ja ajatuksia voitte käydä lukemassa myös Sley'n nettisivuilta- lähetysblogeista.

Rukousaiheita:

- Viisautta tehdä työtä
- Varjelusta
- Villen uusi elämänvaihe Karkun lukiossa
- Valtterin koulunkäynti ja Vilma-Leenan kotona olo
- Kenian kirkon työntekijät perheineen

Kiitos kaikesta muistamisesta!

Siunattua syksyä teille kaikille!

Toivottaa Mika, Hanna-Leena, Valtteri ja Vilma-Leena

-Neuvottelua
-Yläkuva: Mika ja yli 100v sampuru mies

Kuka ei kuulu joukkoon?

LÄHETYSKANNATUS Piittalan perheen työn tukemiseksi:

SLEY:n tilille 800015-779195 (Uudenmalliset tilinumerot: IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH)

Tiedonannolla Piittalan lähetysrengas ja oma seurakunta tai Piittaloiden yleisviitenro:lla 10078 89200 32001 14512

tai henkilökohtaisella viitenumerolla, jolloin kannatuksesi näkyy myös seurakuntasi lähetyskannatuksena. Viitenumeron saat SLEY:n

toimistosta Anna Poukalta p. (09) 251 39 220, tai sähköpostitse anna.poukka@sley.fi Poliisihallituksen 16.12.2010 myöntämän

keräysluvan 2020/2010/3611 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys voi kerätä varoja 1.1.2011-31.12.2012 koko

Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailta

Sley, Lastenkodinkuja 1, PL 184, 00181 Helsinki • **Vaihde** (09) 251 390 • **Faksi** (09) 251 39290, (09) 251 39270

Pankkiyhteys Nordea Pankki Oyj 157330 - 33323, Sampo Pankki Oyj 800015-779195 • **Y-tunnus** 0242525 - 6

Internet www.sley.fi • **Sähköpostit** etunimi.sukunimi@sley.fi • sley@sley.fi